

### [Justitsministeren.]

betjente paa Højbro Plads den 23. August 1932. Den 22. August 1932 var der Opløb i Magstræde. Det var en Demonstration imod en Arbejdsgiver, der beskæftigede uorganiseret Arbejdskraft. Da Politiet greb ind, opfordredes der til at møde paa Grøntorvet den følgende Dag. Mødet paa Grøntorvet blev forbudt, og Deltagerne drog derpaa ad Magstræde til. — Da de imidlertid paa Vejen blev standset af Politiet, samlede et Opløb paa Vandkunsten. Politiet drev Deltagerne i Opløbet ned ad Nybrogade og Gammel Strand. To Politibetjente var kommet forud for deres Kolleger og nærmede sig Højbro, medens Resten af Udkommandoen endnu var i Gammel Strand.

En Person ved Navn Laurits Olsen, der havde været med i Opløbet den foregaaende Dag og havde deltaget i Mødet paa Grøntorvet, opfordrede nu Mængden til at vende om og gaa paa de „Politibøller“ eller „Politibisser“, og selv begyndte han Voldshandlingerne ved at slaa den ene Politibetjent til Jorden. Da Betjenten derefter forsøgte at rejse sig op, slog Olsen ham yderligere gentagne Gange, samtidig med at en hel Sværm kastede sig over Betjenten. Begge Betjente led Overlast ved Mængdens Overfald, men har ikke nogen varig Men af deres Læsion. Da der kort efter kom Assistance, blev Olsen anholdt.

Ved Østre Landsrets Dom af 21. Oktober 1932 blev Olsen for Vold mod Politiet straffet med Fængsel paa sædvanlig Fangekost i tre Maaneder. Olsen, der er født den 3. Januar 1905, og som er Medlem af det kommunistiske Parti, er tidligere straffet saaledes: i 1923 er han idømt Forbedringshusarbejde i 8 Maaneder for Ejendomsforbrydelser; deriblandt Tyveri, i 1923, 1928 og 1931 er han idømt Fængsel paa sædvanlig Fangekost i henholdsvis 60, 100 og 60 Dage for Tyveri og Hæleri. Den domfældte, der er under delvis Fattigforsørgelse, er ifølge den af Retslægeraadet under Sagen afgivne Erklæring et noget psykisk degenereret, i aandelig Henseende ringe udviklet Individ. Jeg ved ikke, om det er Kommunisternes Mening at gøre denne Mand til politisk Martyr, fordi han har overfaldet en Politibetjent!

Jeg kommer nu til Grøntorvs-Sagen. Den 26. September 1932 havde Kommunisterne under Medvirken af „Arbejderværnet“ og under Ledelse af Viggo Lund Poulsen demonstreret mod Hjelpekassen paa Fredriksberg. De drog derefter ad Vesterbrogade til Grøntorvet, hvor der etableredes Demonstrationsmøde, idet Trappen ved „Be-

thesda“, hvor der samtidig afholdtes en Fest, anvendtes til Talerstol. Paa Grøntorvet fandtes oprindeligt 4 Betjente, af hvilke de tre var fulgt med Toget paa dets Vej gennem Byen. Da der fra „Bethesda“ klagedes over, at Adgangen blev spærret, sendtes der fra Politistationen 6 — seks — Betjente til Grøntorvet. Den kommanderede Inspektionsbetjent gik i Spidsen for Betjentene hen imod Trappen for at tale med Dirigenten og meddele ham, at Trappen ikke maatte benyttes. Der var givet Ordre til, at Betjentene, hvis Forbudet mod at benytte Trappen ikke respekteredes, skulde frække sig tilbage og telefonisk indhente videre Forholdsordrer fra Stationen. Det var selvfølgelig ikke Meningen, at disse seks Betjente skulde hen paa Pladsen for ganske alene at angribe en stor Menneskemængde.

Sagen udviklede sig imidlertid paa følgende Maade: inden Betjentene var naaet helt frem, lød der et Fløjtesignal, hvorefter „Arbejderværnet“s Medlemmer overfaldt Betjentene med Stave og Fanestænger, saaledes at de maatte søge Tilflugt i Porten ved Siden af „Bethesda“, indtil der kom Forstærkning. To af Betjentene fik Hjerne-rystelse som Følge af den dem overgaaede Vold, to andre fik alvorlige Saar og Skrammer, medens Resten kun havde rent forbigaaende Men af de tilføjede Slag.

Dette er i Korthed, hvad der faktisk foregik. Det drejer sig altsaa om et rent og skært Overfald paa Politiet. Derefter maatte selvfølgelig Retsvæsenet træde i Virksomhed. Det første, der skete, var, at Lederen af Demonstrationen, Viggo Lund Poulsen, den 5. Oktober blev arresteret, og i den følgende Tid, senest den 12. November 1932, blev der afsagt Fængslingskendelse over 15 andre Personer, hovedsagelig Medlemmer af „Arbejderværnet“. Samtlige disse Personer sigtedes med Føje for Vold mod Politiet eller Anstiftelse hertil, og Fængslingen fandt Sted, fordi det maatte befrægtes, at de vilde unddrage sig Ansvar og modvirke Undersøgelsen.

Blandt de fængslede var der her igen en Række straffede Personer. Nummer 1 har i 1901—06 5 Gange været straffet for Berigelsesforbrydelser, bl. a. 4 Tyverier, og i 1926 for Alfonseri med Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Lad det nu gaa med Tyveri, Kommunisterne respekterer jo ikke Ejendomsretten, saa de tager sig maaske ikke dette saa nær. Men Alfonseri skulde man dog tro var noget, som ogsaa var værdt ærende i Kommunisters Øjne. — Nummer 2 fik i Januar Forbedringshusarbejde i 2 Aar